

BOBORY ZOLTÁN

Hallgatásért való ének – az aradi vár falánál

Micsoda büszke csönd ez!

Golyóval szembenező
a bitófa hurkára félelem nélkül pillantó
a vezénylő tisztet megvető reszkettető
felséges pillantások csendje ez

A képzeletben megjelenő
hangtalan torkolattüzek
az elvetélő gőg s megbocsátás

az utolsó sóhajok:
anya, gyermekem, Istenem
csillagvezérlésű csendje ez

Az ide vezényelt gyűlöleté
a lelkiismeret farkas-örjöngés-csendje

a várfalon lógó szalagok koszorúk
lenéző megvető remény-csendje

Némák a vigyorgó pribék-csizmák sarokvasai
néma a hiénák tátogása körötted

idejáró Vazulok visszasíró süketsége –
a tizenhárom kiterített teste fölött
fogvacogtató az augusztusi jég- csend

Hangtalanok a köpések
a kihorkantott „bangyele ungur”
a térdre rogyottak imája

Örök ez az evilági csend. Örök?